

Această publicație a fost realizată cu sprijinul financiar acordat prin Programul „Drepturi Fundamentale și Cetățenie” al Uniunii Europene. Conținutul acestei publicații intră în responsabilitatea Centrului de Resurse Juridice și nu reflectă în niciun fel punctele de vedere ale Comisiei Europene.

RAPORT DE MONITORIZARE

Realizat de

în urma vizitei inopinate în

CENTRUL DE PLASAMENT NR. 2, GALAȚI

1. Informații generale

Notă: acest raport conține constatările monitorilor CRJ în urma vizitei la Centrul de Plasament nr. 2 din Galați. Întrucât Centrul era închis pentru renovări la data vizitei, iar în clădire se aflau doar două persoane aparținând vechiului management, acest raport se limitează la scurte constatări de ordin logistic și la consemnarea declarațiilor persoanelor prezente.

Centrul de plasamen nr. 2 se află pe Str. Sindicatelor nr. 50, Galați. Este înconjurat de un gard de tablă ondulată foarte înalt, complet opac, de peste 2 metri.

Data și ora vizitei: 6 februarie 2014, ora 9:20 a.m.

Monitori: Daniel Pîrvu, Dana Ududec. Vizita a durat 2 ore.

Echipa de monitorizare a fost întâmpinată de dl. V. T., inspector de specialitate din cadrul DGASPC. Acesta se afla într-un birou împreună cu o altă doamnă care lucrase în fostul staff. V.T. a lucrat la Centru din anul 2009. Tot în incinta Centrului era un paznic de la o firmă specializată.

V.T. ne-a informat că Centrul de plasament a fost închis la data de 1 octombrie pentru renovări, dar că beneficiarii au părăsit locul încă din septembrie 2013. V.T. a declarat că Centrul a fost închis pentru reabilitare, dar că nu știe când trebuie să se termine lucrările (nici teoretic și nici în fapt). În legătură cu sursa fondurilor pentru reparații, aceasta este informația furnizată de VT: „Am înțeles că din fondurile Consiliului Județean” (Galați). La momentul vizitei nu începuseră reparațiile, iar o parte din echipamentele, mobilierul și aparatele Centrului încă erau în pozițiile lor inițiale și urmau să fie mutate/transferate în viitorul apropiat la alte centre. Astfel, rămăsese o parte din aparatele de aer condiționat, birouri și dulapuri deteriorate, 4 mașini de spălat de uz casnic funcționale și una industrială de mari dimensiuni - defectă.

Centrul avea capacitatea de 35 de persoane și a găzduit în ultimii ani 17 tineri, cu vârste între 13 și 25 de ani. Tinerii veneau în Centrul nr. 2 cu Hotărârea D.G.A.S.P.C. și în urma unei anchete sociale, conform informațiilor furnizate de V.T. Acesta a precizat că beneficiarii erau numai băieți.

Întrebați fiind unde au fost trimiși tinerii, personalul a răspuns că aceștia au plecat în felul următor:

- 10 minori la Centrul C.A.C.C.E.S. Galați (din zona Micro 17),
- 6 tineri majori la Centrul de găzduire temporară a tinerilor din Galați (în legătură cu aceștia, V.T. a declarat că tinerii majori găzduiți acolo învață deprinderi de viață independentă și că la plecare/terminarea perioadei legale de găzduire li se dau bani ca să-și înceapă viața - în conformitate cu legea);
- un beneficiar adult cu probleme „mai grave” (G. T., 25 de ani, comportament imprevizibil, singurul care nu mai urma cursurile unei școli, manifesta enurezis și incompresis) a ajuns la Gănești; acesta, în timpul cât a fost internat în Centru, a mai fost admis nevoluntar la spitalul de psihiatrie din Galați, unde ar fi avut și cea mai lungă internare dintre toți băieții, adică o lună; această internare s-ar fi datorat comportamentului său agresiv.

Unul dintre băieți, S., lucrează în port la service la Hyundai, ca tinichigiu, conform declarației lui V.T. Acesta a mai declarat că a existat un tânăr (al cărui nume de familie era V.) care nu avea niciun fel de dizabilitate, dar provenea dintr-o familie nevoiașă. În rest, tinerii care au fost în Centru aveau probleme: psihologice (probleme de comportament și dificultăți de învățare), afecțiuni psihice, „retard mintal” (conform declarației lui V. T.), cu handicap sever sau mediu.

Din relatările lui V.T. cel puțin trei tineri erau imprevizibili și aveau ocazional izbucniri violente. Unul dintre aceștia (G. T.) ar fi avut reacții mult mai grave, în cursul cărora se automutila. Cei trei aveau tratamentul psihiatric prescris de medic și administrat de asistentele medicale din Centru.

Conform declarației lui V.T., în Centru nu ar fi fost beneficiari imobilizați la pat. De asemenea, nu ar fi existat decese în Centru.

2. Personal:

Conform declarațiilor lui V.T. Centrul avea:

- 3 asistente medicale dintre care una era asistent medical principal;

- un medic de familie (care nu avea cabinetul în Centru, ci venea în vizită);
- un psiholog;
- un asistent social (P. M.)
- personal de bază (V.T. nu a precizat numărul)

3. Servicii medicale

Pentru a primi consultații psihiatrice sau neurologice, beneficiarii trebuiau să fie duși la medicul de specialitate, cu mașina Centrului.

4. Activități educative și recreative

Dl. V.T. a declarat că toți beneficiarii în afară de G. T., frecventau cursurile unei școli speciale.

5. Dreptul la petiționare și accesul la justiție

Conform informațiilor oferite de VT, dacă beneficiarii doreau să facă vreo plângere, aceștia trebuiau să se adreseze asistentului social (P. M.). Acesta nu cunoaște existența vreunui registru de plângeri și observații.

De asemenea, dacă beneficiarii doreau să dea un telefon, puteau să folosească telefonul fix care se afla în biroul asistentului social sau al psihologului. Unii beneficiari aveau telefoane mobile proprii.

6. Contactul cu exteriorul instituției

Beneficiarii puteau ieși singuri și neînsoțiți din Centru pe baza unui bilet de voie. De asemenea mai puteau ieși însoțiți sau cu grupul în cadrul unor activități.